

som ere meget strengt bebyrdede, og som tjene deres lille Løn med stort Besvær.

Tauber: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har allerede havt Ordet to Gange, men med Thingets Samtykke (Ophold) skal jeg atter give det ærede Medlem Ordet.

Tauber: Jeg tør maaske ganske i Almindelighed gjøre den ærede sidste Taler den Meddelelse, at Udvalget har havt sin Opmærksomhed henvendt paa at indhente Oplysning i den Retning, som han omtalte.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende „Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.“

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovenstaaende Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Kontorholds-godtgjørelse ved Soldvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1967 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, blev Forhandlingerne strax sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende „Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.“

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovenstaaende Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1101 ff.)

Leth: Det vil være i det høie Things Erindring, at det Udvalg, som i forrige Samling var nedsat angaaende det da forelagte Lovforslag om samme Gjenstand, afgav sin Betænkning i Sagen, men at denne paa Grund af Forretningernes Mængde ikke kom til Forhandling her i Thinget. Naar der nu spørges om, hvad Stilling det iaar forelagte Lovforslag indtager til det tidligere Lovforslag, tilbøds som det oprindeligt er bleven fremsat af Regjeringen, tilbøds saaledes som det blev forandret af Landstinget, og tilbøds saaledes som Udvalgsbetænkningen, afgiven her i Folkethinget med de i denne indeholdte Ændringsforslag, antyde, at det foreslog Forslaget forandret, saa tror jeg man maa sige, at det foreliggende Lovforslag har taget Hensyn til alle de tre Ting, som jeg nævnte. Det er, om det end i Formen nærmest holder sig til Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget af Landstinget, dog i Virkeligheden i mere eller mindre Grad en Bearbejdelse, som tager Hensyn til alle de Sider, jeg har nævnt. Jeg indstuder den Sidebemærkning, at jeg allerede af denne Grund anser det for ønskelig, at denne Sag ogsaa denne Gang kommer til Behandling i et Udvalg. Men med Hensyn til hvilket Resultat denne Bearbejdelse da er kommen til paa de forskjellige Punkter, skal jeg fremhæve nogle, som jeg tror maa betragtes som Hovedpunkter, og som da ogsaa var de, med hvilke den af Folkethinget afgivne Betænkning hovedsagelig bestræbte sig. Det første Punkt, som jeg i den Retning vil nævne, angaar et meget omdebatteret Spørgsmaal, det principielle Spørgsmaal, hvorvidt Forholdet bør stilles saaledes, at Varemærket — som jeg tror, det blev udtrykt — følger Manden eller saaledes, at det følger Varene, med andre Ord, om en Mand, der har erhvervet sig Ret til at benytte et Varemærke, bør have Udgang til ubestridende at benytte det, saaledes at ingen Andre kunne benytte det, og at han kan benytte det til, hvilke Varer han vil, eller om Forholdet er saaledes, at en Mand ved at erhverve sig Ret til at benytte et Varemærke kan faae en Ret til Benyttelse af dette med Hensyn til den Slags Varer eller — som Lovforslaget udtrykker sig — de Varesorter, han har opgivet at ville benytte det til, og saaledes, at Andre kunne erhverve Ret til at benytte det samme Varemærke til andre Slags Varer. Under Diskussionen i Landstinget blev denne Forskjel meget stærkt præciseret. Jeg tror, at det blandt Andet leilighedsvis blev ytret, om Forholdet skulde være det, at En kunde have det